

санитаритѣ понесоха тежко раненитѣ. А убититѣ? Тѣ се отнасяха на една страна на позицията а се оставяха, за жалостъ, подъ палящитѣ слънчеви лъчи.

Но мнозина отъ раненитѣ, а тъй сѣщо и санитаритѣ, до като стигнаха до прѣвѣрзочния пунктъ, при казармитѣ, биваха добивани отъ неприятелскитѣ куршуми и гранати. Но най-лошото бѣше това, че санитаритѣ, раненитѣ и докторитѣ на прѣвѣрзочния пунктъ, при казармитѣ, бѣха изложени на кръстосания неприятелски огънь; за туй прѣвѣрзочния пунктъ се прѣмѣсти на пѣтя задъ възвишенността — Кръглата батарея, при всичко, че и тукъ мѣстото бѣше обстрѣлвано отъ къмъ сѣверо-западъ — Зелената и Лисата гори. Но къмъ 10 часа сутринята, когато турцитѣ се приближиха отъ къмъ Лисата и Зелена гори, нѣмало възможность прѣвѣрзочния пунктъ да остане и на това мѣсто; за туй той трети пѣтъ се прѣмѣстилъ не далеко отъ главния прѣвѣрзоченъ пунктъ, който отстоеше отъ главната позиция на около 3 версти.

По пѣтя на нѣколко мѣста, прикрити отъ неприятелски куршуми, били оставени фелдшери за подаване на първа помощъ.

Слѣдъ отбиванието на атаката, стрѣлбата отъ турската верига все повече и повече се отдалечаваше; но слѣдъ малко врѣме, тя пакъ започваше да се учестява, а наедно съ това и да се приближава къмъ нашитѣ окопи. Ето пакъ се чува бръмчението на куршумитѣ, като рой пчели. Неприятелскитѣ топове пакъ започватъ да учестяватъ испращанието на своитѣ опустошителни гранати. Ето пакъ биятъ барабанитѣ, пакъ това отвратително виение, зловѣщото „алла“, „алла“, въ отговоръ на което ечатъ дружинитѣ, сдържани залпове.

Въ тѣзи моменти сърдцето усилено бие, духътъ се спира, и минутитѣ се показватъ дълги и мъчителни. Всѣки се вслушва, дали ще се продължатъ още залповетѣ.

Но ето виковетѣ „алла, алла“ не се чуватъ вече, а пушечната стрѣлба отъ турската верига, както и слѣдъ първитѣ атаки, намалява и все повече и повече се отдалечава.

— Слава Богу, пакъ отбита атаката, си казватъ опълченцитѣ съ облегчена въздишка. Но още е рано: до довечера има още много врѣме!

— Да ли ще можемъ да се удържимъ? — запитваха нѣкои.

— Ако днеска се удържимъ, сутрѣ катастрофата ще е неизбѣжна, ако не ни пристигне помощъ. Тази мисль ми мина